

A vonzás törvénye

KÉSZÍTETTE: Jeffry COMBS (nemzetközileg ismert MLM tréner, előadó és író) hírlevele alapján KAJÁRIK Béla.

Az élet sokkal többről szól, mint csupán jövedelemszerzésről és eredmények eléréséről. Az élet kapcsolatok létesítését jelenti. Az élet nem más, mint egy nagy hálózat megalkotása. Az életet az jelenti, hogy kitarulkozunk és segítünk másoknak az álmaik megvalósításában. Abban az esetben, ha képesek vagyunk minderre, akkor a saját álmaink is gyorsabban meg fognak valósulni, mint ahogyan azt korábban elképzeltük.

Azelőtt, még 1997-ben az életemben egy ugrásszerű változás következett be – mondja Jeffrey COMBS. Több százezer dollárnyi összeg folyt be a bankszámlámra, és szinte szóhoz sem tudtam jutni meglepetésemben. Visszatekinttem az elmúlt időszakra és azt mondtam **„Ejha, végre bekövetkezett az életemben a nagy áttörés!”** Amit az emberek többsége nehezen szokott megérteni, az az, hogy ez egy nyolc éves folyamat eredményeként jelent meg. Valóban egy éven belül mutatkozott meg ez a kiugró teljesítmény és erre nem azért került sor, mert én egy kiemelkedő adottságokkal rendelkező kereskedő vagyok, hanem mert olyan szintre sikerült fejlesztenem magamat, ahol végül is megértettem a lényegét. Vagyis azt, hogy mi a különbség az **embereknek való termékadás, és a megfelelő emberek kifejlesztése** között! Ezt nevezem a vonzás törvényének.

Az egyik napon csak körülnéztem és azon találtam magamat, hogy remek emberek állnak körülöttem, valamennyien az MLM hálózatomban tagjai, és rájöttem, hogy mindez nem más, mint a saját karizmám és energiám mellékterméke. Olyan állapotba sikerült eljutnom, amelyben az emberek követésre méltónak tartottak engem. Hinni kezdtek bennem, mivel én is kezdtem hinni önmagamban. Átléptem azt a bizonyos láthatatlan határt, egy határozott meggyőződésre tettem szert, és csatlakoztam azoknak a táborába, akik valóban értik az életben való boldogulás játékszabályait. Ők már megértették, hogy az életünk különféle szolgáltatások nyújtásáról, és értékek megalkotásáról szól, valamint arról, hogy tudnunk kell vissza is adni másoknak, nem csupán elfogadni. Azt kapjuk, amire számítunk. Ha küszködésre számítunk, akkor a világmindenség azzal fog bennünket díjazni, amire számítunk. Viszont, ha az áramlatnak adjuk át magunkat, melynek eredményeként sikerül olyan személyiségre szert tennünk, amilyent kiérdemlünk magunknak, a világmindenség a maga módján bőségesen meg fog jutalmazni bennünket.

Az emberek többsége soha sem jut el ebbe a fázisba, mert valójában bele sem kezdenek egy ilyen folyamatba. Ők azt gondolják, hogy csinálnak valamit, de csupán a fejüket használják ahelyett, hogy a szívükből cselekednének. Amikor a szívünk szavára cselekszünk, akkor szenvedélyesek vagyunk, és érezzük a dolgokat. Egyfajta lelkesedési étvágyunk van a játszmában való részvételre. Alig várjuk, hogy játszhassunk. Az élet egy nagy játszma, ahol nem a megélhetésünkért kell dolgoznunk. Nem az időnket váltjuk pénzre. Megalkotjuk az életünk festőpalettáját. Hatással tudunk lenni az emberekre. Szinte mindent képesek vagyunk megmozgatni. Alig várjuk, hogy reggelenként felkeljünk. A vekkeróra megszólalása előtt már kiugrunk az ágyból, és az mondjuk: „Ejha, fél hat van! El kell kezdenem tevékenykedni. Meg kell valósítanom dolgokat, és ehhez kapcsolatot kell létesítenem az emberekkel.”

Állandóan azt a kérdést teszik fel az emberek nekem, hogy **„Nem vagyok-e munkamániás? Soha sem szoktam vidám lenni?”** Ők nem értik, hogy életem minden pillanatában vidámság vesz körül, mert most már semmi olyant nem csinállok, amiben nem találok valami mókát. Amikor valaki megkér, hogy csináljak valamit, csupán azért teszem meg, mert tudom, hogy az egy örömteli dolog lesz, és nem azért, mert köteles vagyok megtenni. Amikor örömmel teszünk valamit, akkor a szívükből cselekszünk. De abban az esetben, ha valaminek a

megtételeire rá kell vennünk magunkat, akkor a fejünkből cselekszünk. Ezt nevezik állásnak. Az időnkét pénzért adjuk el cserébe.

De amikor örömeinket leljük a tevékenységben, akkor a szívünkből cselekszünk. Az emberek ezt megérik, és résztvevőkké szeretnének válni a folyamatban. A közelünkben szeretnének tartózkodni, velünk kapcsolatba kerülni, és együtt szárnyalni. Meg akarnak érinteni bennünket. Arra vágnak, hogy vezessük el őket is a Paradicsomba, az Ígéret Földjére. Amikor képesek vagyunk arra, hogy ilyen módon érezzünk, vibráljunk és kisugározzuk az érzéseinket, az emberek a társaságunkban szeretnének maradni. Ha ebben az „üzemmódban” éljük az életünket, remek dolgok kezdenek el történni velünk. Egy belső, a szívünkből eredő érzést sugárzunk ki ekkor a környezetünkbe. Egy sajátos telepatikus módon azt hozzuk az emberek tudomására, hogy **„Én vagyok az, a vezető, akit keresel!”** Tudatosan bocsátjuk ki ezt a telepátia segítségével terjedő üzenetet, amit mindazok meghallanak, akik erre várnak, és mágnesként fognak vonzódni hozzánk.

„Ah – ha” pillanatoknak szoktam ezeket nevezni. A kisugárzás a szívünkből történik és nem pedig a fejünkből, mert ha a fejünkből történné, akkor túl analizálnánk a dolgot, és képtelenek lennénk a pillanatot élvezni. Az emberek nincsenek tisztában az idő értékével. Az idő képezi a legértékesebb gazdasági értékünket (jövedelemtermelő erőforrásunkat). Minden nap 86.400 másodpercből, vagyis 1.440 percből áll. Most éppen mivel foglalkozol, ami értékteremtést jelent a részedről? Minden biztonnal ezt a cikket olvasod, és mélyebben igyekszel megérteni a dolgokat, vagyis egy változási folyamat megy végbe benned, azáltal, hogy ezekből az információkból, erőt és energiát merítesz a jövőképed megalkotásához.

Amikor változásra kerül sor az ember életében, akkor az néha folyamatosan megy végbe. Van, amikor hirtelen nagy változás áll be, néha csak egy apró változás történik. Előfordul az is, hogy észre sem vesszük, hogy megváltoztunk, csupán egyik napon arra ébredünk, hogy azt mondjuk: **„Ejha, ez aztán az élet, ami most nekem jutott! Ezt az életet érdemlem meg. Az a személy vagyok, akivé mindig is szerettem volna válni. Az életemet megalkotó művészé sikerült fejlődnöm.”** Amikor ebben az „üzemmódban” kezdjük el élni az életünket, az emberek csapatostul igyekeznek a közelünkbe férközni. Szeretnének az energiánkból részesülni, ahelyett, hogy elriadnának tőlünk, és faképnél hagynának bennünket. Mágnesként kezdenek hozzánk vonzódni. Igyekeznek minket megérinteni, energiánk hatósugarán belülre kerülni, hogy még jobban tudják érezni a közelségünket. Amikor minderre sor kerül, elmondhatjuk, hogy sikerült egy érzelmi hídon átkelnünk!

Ajánlott irodalom:

Könyv: „A vonzás hatalma” – szerző: Lynn Grabhorn (ÉDESvíz Kiadó)

Ajánlott honlapcím:

<http://www.theseecret.hu/>